

Î N C H E I E R E

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Iuliana Oprea și Sveatoslav Moldovan

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Plîngău Radu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Plîngău Radu împotriva Ministerului Justiției și Guvernului Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor cu privire la anularea parțială a hotărîrii Comisiei Guvernamentale, încasarea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, prin care s-a respins apelul declarat de Plîngău Radu, s-au admis apelurile Guvernului Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor, Ministerului Justiției și s-a casat hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 martie 2013 cu adoptarea unei noi hotărîri de respingere integrală a acțiunii

c o n s t a ță

La 20 decembrie 2012 Plîngău Radu a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Ministerului Justiției și Guvernului Republicii Moldova cu privire la anularea parțială a hotărîrii Comisiei Guvernamentale, încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii Plîngău Radu a indicat că la 07 aprilie 2009, exercitîndu-și atribuțiile de serviciu în funcția de colaborator al Ministerului Afacerilor Interne, în procesul stopării și prevenirii dezordinilor în masă din Piața Marii Adunări Naționale, i-au fost cauzate vătămări ușoare ale integrității corporale.

A fost transportat de către colegi la Spitalul Ministerului Afacerilor Interne, fiind internat și primind tratament pînă la 24 aprilie 2009.

În urma maltratărilor a suportat șoc, frustrare și i-a fost afectată starea sănătății, deseori fiind nevoit să se afle în concediu medical.

La 08 iunie 2012 s-a adresat Comisiei pentru identificarea persoanelor civile și colaboratorilor organelor de drept care au avut de suferit în urma evenimentelor din 07 aprilie 2009 cu cerere solicitînd să-i fie reparat pentru suferințele cauzate în urma evenimentelor din 07 aprilie 2009 prejudiciul moral estimat la suma de 200 000 lei și material în sumă de 5000 lei.

La 17 octombrie 2012 a solicitat aceleași Comisii să fie informat despre rezultatele examinării cererii din 08 iunie 2012 și prin răspunsul Ministerului Justiției nr. 03/2426 din 16 noiembrie 2012 i-a fost comunicat că Comisia a propus Guvernului să-i aloce o compensație materiale în sumă de 5000 lei.

Nu este de acord cu suma stabilită și cere anularea parțială a hotărîrii Comisiei Guvernamentale pentru identificarea persoanelor civile și colaboratorilor organelor de drept care au avut de suferit în urma evenimentelor din 07 aprilie 2009 și recuperarea prejudiciului acestora, constituită prin Hotărîrea Guvernului nr. 67 din 02 februarie 2012, adoptată în privința sa, încasarea prejudiciului material în sumă de 5000 lei și moral de 200 000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 decembrie 2012 Ministerul Finanțelor a fost antrenat în proces în calitate de intervenient accesoriu (tartaj).

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 martie 2013 acțiunea a fost admisă parțial (f. d. 60-62).

S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Plîngău Radu suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest pretențiile au fost respinse.

Prima instanță a motivat soluția că propunerile Comisiei Guvernamentale nu constituie acte administrative producătoare de efecte juridice dar sunt acte preparatorii, legalitatea cărora nu poate fi contestată în contencios administrativ.

Cuantumul prejudiciului moral dispus spre încasare Judecătoria Buiucani mun. Chișinău l-a motivat prin art. 8-11, 14-15, 512-514, 572, 1398, 1416, 1422-1423 Codul civil, precum și prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, că lui Plîngău Radu i-au fost cauzate leziuni corporale, iar pe cazul dezordinilor în masă a fost pornită urmărire penală care nu este finisată, că este de competența ofițerului de urmărire penală să-l recunoască parte vătămată cu atribuirea acestei calități procesuale.

Deoarece de la evenimentele din 07 aprilie 2009 a expirat o perioadă mai mare de trei ani care nu este rezonabilă, iar persoanele vinovate nu sunt identificate, Plîngău Radu are dreptul de a solicita pe cale judiciară stabilirea faptului cauzării prejudiciului material și moral, precum și repararea acestuia.

La 27 martie 2013 și 18 septembrie 2013, 05 aprilie 2013 și 07 octombrie 2013, 19 aprilie 2013 și 18 octombrie 2013 Guvernul și Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor și Plîngău Radu au declarat apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 martie 2013 (f. d. 64-65, 77-85; 68, 86-88; 69, 104-115).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013 apelul declarat de Plîngău Radu a fost respins.

S-au admis apelurile Guvernului Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor și Ministerului Justiției.

S-a casat hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 martie 2013 și s-a emis o nouă hotărîre de respingere integrală a acțiunii (f. d. 190-202).

Instanța de apel a motivat decizia că actele Comisiei Guvernamentale de sinestătător nu constituie obiect al acțiunii în contencios administrativ, iar propunerile acesteia au fost cu titlu de ajutor financiar din partea statului și nu pot fi calificate drept obligații ale statului.

Atribuțiile Comisiei nu pot substitui atribuțiile organelor de urmărire penală și a instanțelor de judecată în stabilirea volumului suferințelor și cuantumului prejudiciului moral, avînd doar atribuții preparatorii în vederea întocmirii de către Guvern a unei hotărîri care să legitimeze propunerile comisiei.

Repararea prejudiciului moral în ordinea contenciosului administrativ poate avea loc doar în cazul anulării actului administrativ.

Prima instanță a derogat de la prevederile art. 60 Codul de procedură civilă și în lipsa cererii lui Plîngău Radu din oficiu a modificat temeiul de drept al acțiunii în baza Codului civil.

Cererea de reparare a prejudiciului moral urmează a fi examinată în procedură contencioasă unde reclamantul trebuie să probeze cauzarea acestuia, iar încasarea de către prima instanță de la Ministerul Finanțelor a sumei prejudiciului moral, care are statut procesual de intervenient accesoriu este inadmisibilă.

La 21 martie 2014 Plîngău Radu a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi soluții de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs Plîngău Radu a menționat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că la etapa susținerilor verbale a solicitat încasarea prejudiciilor în temeiul prevederilor Codului civil, prin ce a modificat temeiul de drept al acțiunii și nejustificat i-a sugerat să adreseze o nouă cerere de chemare în judecată în procedură contencioasă.

Prima instanță nu a dat apreciere deplină circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii și a dispus spre încasare suma prejudiciului moral care este mult prea mică în raport cu suferințele morale suportate, iar instanța de apel aplicînd și interpretînd eronat normele de drept material și procedural neîntemeiat a emis o hotărîre de respingere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificînd încadrarea în prevederile legii a argumentelor invocate de Plîngău Radu în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și audiind raportul verbal al judecătorului raportor asupra esenței pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile declarării recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Plîngău Radu în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu au invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Argumentele invocate de Plîngău Radu în cererea de recurs poartă caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Comisia Guvernamentală pentru identificarea persoanelor civile și colaboratorilor organelor de drept care au avut de suferit în urma evenimentelor din 07 aprilie 2009 și recuperarea prejudiciului acestora prin hotărîrea din 27 iunie 2012 nu a vătămat lui Plîngău Radu vreun drept recunoscut de lege în sensul art. 1 alin. (2) Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și nu este act administrativ.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității recursului constă în

verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Plîngău Radu în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Plîngău Radu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan